

Revynumre:

Man binder os på mund og hånd – Se tekst – Hør vise

(Fra revykomedien 'Dyveke', Arne Weel Teatret i Riddersalen 1940).

Tekst: Poul Henningsen, musik: Kai Normann Andersen. Sunget af Liva Weel. Optaget i 1940.

I sin oprindelige form udtrykte denne vise en kritik af de krigsførende stormagter, ikke mindst nazi-Tyskland. Begivenhederne den 9. april 1945 tvang censor til så omfattende rettelser, at PH måtte skrive både denne og andre af forestillingens viser om. I sin omskrivning, der nu tilsyneladende handler om ægteskabets ufrihed, får han alligevel den oprindelige mening frem, og den blev forstået. Således har Arne Weel beskrevet modtagelsen på premiereaftenen: "Det blev nogle øjeblikkes isnende stilhed, ikke en hånd rørte sig, men som efter en fælles indskydelse rejste alle sig i tavshed... Sjældent har mennesker - publikum, kunstneren, digteren - været knyttet så stærkt til hinanden." Dagbladet Politikens anmelder, Frederik Schyberg, konstaterede, at "Der var viser af Poul Henningsen, som beviste, at der kan skrives satirisk lysskrift midt over en mørkelagt revy-himmel."

Det gælder kærlighed og krig – Se tekst – Hør vise

Tekst: Poul Henningsen, musik: Kai Normann Andersen. Sunget af Lise-Lotte Nielsen.

Den første version af PH's vise.

Det var det gode ved surrogat – Hør vise

Sommerrevyen 1960, Apollo Teatret 1940.

Tekst: Børge Müller, musik Aage Stentoft. Sunget af Ludvig Brandstrup. Optaget 1941.

Ifølge dagbladet Social-Demokraten anmelder: "En god vise, som Brandstrup foredrager med hele den pågående henvendelse ud mod publikum, der nu er blevet hans manér." I øvrigt afspejler denne vise hele forestillingens idé om, at man i en tænkt fremtid anskueliggør et fælles håb om et frit Danmark.

Tidsforskydningen giver også som her mulighed for 'tilbageblik' af satirisk art.

En dejlig dag

Sommerrevyen 1960, Apollo Teatret 1940.

Tekst: Børge Müller, musik Aage Stentoft. Sunget af Ludvig Brandstrup. Optaget 1941.

Forestillingen gav i sin udformning som fremtidsvision rige muligheder for satiriske ind- og udfald. Da de generelt var rettet mod nazismen og den tyske besættelsesmagt, blev der samme aften nedlagt forbud mod revyens kontroversielle indhold. Det blev således kun premierepublikummet, der kom til at opleve besættelsestidens stærkeste revy, men i den kraftigt censurerede fortsættelse overlevede på utrolig vis denne vise, hvis underfundighed åbenbart gik hen over hovederne på de fornærmede.

Flyv, min hest

Dagmar Revyen 1943.

Tekst: Mogens Dam, musik: Kai Normann Andersen. Sunget af Liva Weel. Optaget 1943).

I sit værk Dansk Revy skriver Emil Marott: "I samme bygning, som Gestapo havde sit hovedkvarter, sang Marguerite Viby Mogens Dams dejlige vise. Det utrolige var, at Mogens Dam kunne fyre en politisk vise af, som var ren poesi, en frihedsvise, som gik over tyskernes horisont, men som publikum forstod. Ingen af os, som oplevede Marguerite Viby fortolke den vise, glemmer det. Det var som en injektion af optimisme og håb for fremtiden og med Kai Normann Andersens dejlige melodi, der virkelig bar sin tekst, gik man ud af Dagmar Teatret glad og taknemmelig."

Sorte børn og hvide børn

Bellevue Revyen 1936.

Tekst: Dan Folke og Carl Viggo Meincke, musik: Axel Agerby. Optaget 1936.

Berlingske Tidende: "Talent, talent, talent – det er, hvad der er at sige om fru Liva, selv om det er sagt før og selv om vi ville have vidst det uden denne revy." B.T.'s anmelder noterede: "Igen fru Liva – denne gang med en fin satirisk viser om det sorte børn og de hvide børn." Carl Viggo Meincke var en af tidens mest produktive tekstforfattere. Senere under besættelsen optrådte Carl Viggo Meincke i en tyskvenlig revy og klagede desuden til censuren over at blive gjort til grin i en PH-vise. I besættelsesårene kom han derfor på grund af politiske holdninger (den 14. oktober 1940 meldte han sig ind i DNSAP) i et stærkt modsætningsforhold til mange kolleger og publikum og det fik konsekvenser ved krigens ophør, hvor han blev ekskluderet af de faglige forbund og i en årrække ikke blev benyttet som tekstforfatter.

Før den store dag

Ulf Pilgaard som Dronning Margrethe. Cirkusrevyen 2003.

Tekst Carl Erik Sørensen. Optaget: Riddersalen november 2003.

Politikens anmelder Bettina Heltberg skrev: "Det, som Cirkusrevyen har i år er to geniale tekster og en masse fyldstof. Den første viser os dronning Margrethe i sølvbryllupskostume med udslået hår og morgensko og cigaretter i det kongelige askebæger. Hun planlægger en forlovelsessang til Frede, og Ulf Pilgaard har en ironi, hvis realisme man ikke er helt sikker på passer."